

עמת 19620-08-24 - סעיד אל עוברה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 19620-08-24

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: סעיד אל עוברה
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד מיום 30.7.2024 במ"ת 17256-04-22
שניתנה על-ידי כבוד השופטת א' אורן
י' באב התשפ"ד (14.8.2024)

תאריך הישיבה: עו"ד ארז בן-ארויה
בשם העורר:
בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 30.7.2024 (מ"ת 17256-04-22, השופטת א' אורן) שדחה את בקשתו של העורר לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים.

2. ביום 10.4.2022 הוגש כתב אישום נגד העורר וחמישה נאשמים נוספים, שאחד מהם הוא אחיו. בתמצית, על-פי המתואר בכתב האישום, הנאשמים קשרו קשר לרצוח אדם אחר (להלן: המתלונן). לשם כך, הם עקבו אחר מכוניתו ואז חסמו אותו באמצעות כלי הרכב שלהם, באופן שחסם גם את התנועה בכביש. בשלב זה, יצאו הנאשמים מרכביהם והחלו לירות לעבר המתלונן בכוונה להרגו. בתוך כך ירו הנאשמים מספר רב של כדורים שחלקם פגעו בכלי רכב שנסעו בסמוך לרכבו של המתלונן, תוך שאדם אחד אף נפגע מהירי באופן ישיר ונזקק לטיפול רפואי. בעקבות החסימה והירי אף נגרמה סכנה ממשית למשתמשי הדרך, וכן נגרמה התנגשות בין רכבו של המתלונן לרכב אחר. בשלב מסוים ניסה המתלונן להימלט על נפשו, אך הנאשמים דלקו בעקבותיו והוסיפו לירות לכיוונו עד שהתמוטט לרצפה בשל פגיעות הירי. עוד צוין בכתב

האישום כי לאחר עזיבתם את זירת האירוע ביצעו הנאשמים פעולות שונות שמטרתן למנוע או להכשיל הליך שיפוטי. בין השאר, תואר כי בשעה שאחד מכלי הרכב שלהם עצר במחסום משטרת, השליך אחד מהנאשמים האחרים שניים מכלי הנשק לעבר שולי הדרך, והעורר שבר את מכשיר הטלפון שלו לשני חלקים.

3. בגין המעשים המתוארים כתב האישום מייחס לנאשמים עבירה של ניסיון לרצח לפי סעיפים 305(1) ו-29(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333, 335(א)(1) ו-335(א)(2) לחוק, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) וסעיף 29(א) לחוק העונשין, קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, נשיאת נשק ותחמושת לפי סעיפים 144(ב) ו-29(א) לחוק העונשין ושיבוש הליכי משפט לפי סעיפים 244 ו-29(א) לחוק העונשין. המשך הדברים יתמקד בעניינו של העורר.

4. העורר נעצר ביום 14.3.2022 ומעצרו הוארך מעת לעת. עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים. ביום 22.8.2022 הוגש תסקיר מעצר בעניינו של העורר וזה הצביע על מסוכנות גבוהה מצדו ועל היעדרו של מערך פיקוח שיוכל לאיין אותה. ביום 29.8.2022 הורה בית המשפט המחוזי (השופט ד' מרסק-מרום) על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים בעניינו. זאת, בין השאר בשים לב למסוכנות הרבה העולה מן העבירות המיוחסות לעורר ולתסקיר המעצר. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 15.12.2022 הורשע העורר במסגרת הסדר טיעון בתיק אחר ונגזרה עליו חצי שנת מאסר בפועל (ת"פ 49349-12-20, השופטת ר' גלט). עוד יצוין כי שניים מן הנאשמים בפרשה, שהם נעדרי עבר פלילי, הועברו למעצר בפיקוח אלקטרוני בהחלטה של בית משפט זה ביום 28.3.2024 (בש"פ 2456/24, השופט י' עמית).

5. ביום 3.7.2024 הורה בית משפט זה (השופטת ג' כנפי-שטייניץ) על הארכת מעצרו של העורר מעבר לתשעה חודשים בפעם השביעית (בש"פ 5156/24). בתוך כך, דחה בית משפט זה את בקשתו של העורר להזמנת תסקיר מעצר בעניינו. בהחלטה נקבע כי אין מקום להבחין בין העורר לבין יתר הנאשמים שעצורים מאחורי סורג ובריח. בית משפט זה הטעים כי הגם שעברו הפלילי של העורר מכביד פחות מזה של חלק מהמעורבים, אין להקל בו ראש, וזאת בין השאר בשים לב לטיב העבירות שבהן הורשע בעבר וכן לעובדה שהוא נדון לששה חודשי מאסר בפועל אותם ריצה במקביל למעצרו הנוכחי. בסיכומו של דבר, נקבע כי מסוכנותו הרבה של העורר אינה מאפשרת בחינה של חלופה למעצרו מאחורי סורג ובריח.

6. ביום 17.7.2024 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר. העורר טען כי ההחלטה על הארכת מעצרו השביעית ניתנה, בין השאר, על רקע העובדה שפרשת התביעה הייתה אמורה להסתיים בשלושה מועדי הוכחות שנקבעו לחודש יולי 2024 ולא התקיימו לבסוף. העורר טען כי יש בכך

כדי להצדיק בחינה נוספת של ההחלטה להותירו במעצר מאחורי סורג ובריח, ובתוך כך לבחון את האפשרות להשמתו בפיקוח אלקטרוני בהתייחס למערך פיקוח שטרם נבחן.

7. ביום 30.7.2024 התקיים דיון בבקשה בנוכחות הצדדים בפני בית המשפט המחוזי, ובמסגרתו ביקש בא-כוח העורר להורות על עריכת תסקיר מעצר עדכני בעניינו. בתום הדיון דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיון חוזר. בית המשפט המחוזי ציין שדיוני ההוכחות בתיק צפויים להישמע מיד עם תחילתה של שנת המשפט, וכי קיים צפי לסיום פרשת התביעה עד ליום 17.9.2024, וכן לסיום שלב ההוכחות עד ליום 27.11.2024. מכל מקום, בית המשפט המחוזי הדגיש כי ההחלטה על הארכת מעצרו השביעית של העורר התבססה, בעיקרו של דבר, על המסוכנות הנשקפת ממנו, וכי אין בשינוי מועדיהם של דיוני ההוכחות כדי לשנות נקודת איזון זו.

8. הערר דן מכוון כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. בעיקרו של דבר, הטענות שביסוד הערר הן הטענות שהוצגו בפני בית המשפט המחוזי ביחס להתמשכות ההליך. בא-כוחו של העורר אף מטעים כי חלפו כשנתיים מאז שהוגש תסקיר המעצר בעניינו של העורר, ועומד על כך שבעת הזו ישנה הצדקה לבחון את מערך הפיקוח המוצע שטרם נבחן על-ידי שירות המבחן. עוד הוא טוען להפליה של העורר בהשוואה לשני הנאשמים שהועברו למעצר בפיקוח אלקטרוני, ולצד זה לכך שיש להבחין בינו לבין שלושת הנאשמים הנוספים שמצויים במעצר מאחורי סורג ובריח, על רקע העובדה שעברו הפלילי מכביד פחות משלהם.

9. הדיון בערר התקיים בפני ביום 14.8.2024. בא-כוחו של העורר חזר על הטענות כמפורט לעיל. מנגד, בא-כוח המדינה הצביע על המועדים הקרובים לסיומה של פרשת התביעה. עוד הוא ציין כי העורר ריצה עונש מאסר במשך כחצי שנה מתוך תקופת המעצר, עובדה שיש בה כדי לצמצם את היקף הפגיעה בחירותו. לבסוף, בא-כוח המדינה טען כי עניינו של העורר אינו דומה לזה של הנאשמים שהועברו למעצר בפיקוח אלקטרוני, בשים לב לכך שהם נעדרי עבר פלילי.

10. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה שדין הערר להידחות. ביטולם של שלושה דיוני ההוכחות במהלך חודש יולי 2024 מטעמים בלתי צפויים, שלמדינה לא הייתה שליטה עליהם, אינו מהווה שינוי המצדיק עיון חוזר, בהתחשב בצפי הקונקרטי לגבי קידום שמיעת המשפט מיד עם תחילתה של שנת המשפט הקרובה. כמו כן, וכפי שהבהיר בית המשפט המחוזי, החלטתה של השופטת כנפי-שטייניץ הייתה נעוצה בעיקרה במסוכנותו המשמעותית של העורר, ובה לכאורה לא חל שינוי.

11. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ד (28 אוגוסט 2024).

דפנה ברק-ארז
שופטת